

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)
SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)
SSN Zbigniew Puskarski

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **P. K.**

skazanego z art. 209 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 27 marca 2024 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sandomierzu

z dnia 7 września 2023 r., sygn. akt II K 286/23,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Sandomierzu do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Sandomierzu, wyrokiem z 7 września 2023 r. (uprawomocnił się 15 września 2023 r.), skazał P. K. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 209 § 1 k.k. polegający na uchylaniu się od [...] 2021 r. do [...] 2023 r. od

wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz trójki małoletnich dzieci: O. Z. , A. Z. i D. Z. . Ten sam Sąd, wyrokiem z 8 listopada 2022 r. (uprawomocnił się 16 listopada 2022 r.), przypisał P. K. przestępstwo niealimentacji z art. 209 § 1 k.k., dokonane na szkodę dzieci: O. Z. , A. Z. i D. Z. w okresie od [...] 2021 r. do [...] 2022 r., i wymierzył mu za to karę ograniczenia wolności oraz orzekł obowiązek z art. 72 § 1 pkt 3 k.k.

Wyrok Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 7 września 2023 r., sygn. II K 286/23, zaskarżył w całości na korzyść skazanego kasacją Prokurator Generalny. Zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. polegające na zaniechaniu wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy dotyczących uprzedniej karalności P. K. wniósł o wydanie rozstrzygnięcia kasatoryjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja z racji oczywistej zasadności zasługiwała na uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Zestawienie treści części dyspozytywnych obu wyroków (z 8 listopada 2022 r. i z 7 września 2023 r.) wykluczało możliwość ponownego pociągnięcia oskarżonego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo niealimentacji na szkodę dzieci: O. Z. , A. Z. i D. Z. zaistniałe w okresie od [...] 2021 r. do [...] 2023 r. Chodziło o to, że za znaczny fragment tego zachowania, trwający do [...] 2022 r., oskarżony został już wcześniej prawomocnie skazany. Tożsamość tych zachowań była niewątpliwa. Taki stan rzeczy – wprowadzie nierównoznaczny z negatywną przesłanką procesową w postaci powagi rzeczy osądzonej (zob. wyr. SN z: 25 października 2016 r., IV KK 338/16, i 9 lutego 2022, II KK 3/22) – dobitnie świadczył o dopuszczeniu się przez sandomierski Sąd rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa wskazanego w kasacji (art. 523 § 1 k.p.k.).

Dlatego Sąd Najwyższy wydał zaproponowane przez skarżącego orzeczenie o charakterze kasatoryjnym (art. 537 § 2 k.p.k.).

Procedując ponownie na zasadach ogólnych, Sąd *meriti* zobligowany będzie do uwzględnienia w swoich ustaleniach treści wyroku z 8 listopada 2022 r. (II K 251/22).

[J.J.]

[ał]

